

Павла; почна да маха съ ржка, като че ще държи речъ.

— Не вѣрвашъ!... Тѣй е! Ама защо го убихъ, ще питашъ?

Убихъ го, защото закачилъ жена ми... Тя ми каза... Азъ кипнахъ, взехъ ножа и — баста! Кой не би го убилъ на мое мѣсто?

— А защо не уби и жена си? — го подзе нѣкой отъ страна.

— Защото тя не е виновна.

— Глупакъ! До като жената не си покаже крачето — никой мжжъ не би...

Тия думи помрачиха лицето на първия и той млъкна.

— Захлупи му устата! — забелѣза нѣкой.

— Убихъ го... убихъ го, защото... гласътъ на първия се даваше.